

Előszó

Szentírás, Sirák fiának könyve 38:4

„A gyógyszereket a földből adja
az Úr és az okos ember nem veti meg őket.”

A számtalan támadás ellenére, melyek a legkülönbözőbb oldalról érték személyemet és az *Egészség Isten patikájából* című könyvecskében közreadott tanácsaimat – az egészségesektől és betegektől, orvosoktól és laikus gyógyászoktól bel- és külföldről kapott lelkesült levelek arra készítették, hogy a gyógynövényekről szerzett ismereteimet és legújabb tapasztalataimat az említett könyvecske javított és bővített újabb kiadásában ezentúl is az emberek rendelkezésére bocsássam. Manapság, amikor az emberiség nagy része messze eltávolodott a természetes életmódtól, és a helytelen életvitel fenyegető megbetegedések lehetőségeit rejtí magában, vissza kellene térnünk gyógynövényeinkhez, melyekkel a Teremtő az ő végtelen jóságában az idők kezdete óta megajándékoz bennünket. Kneipp tisztelendő könyveiben arról beszél, hogy „minden betegségre van gyógynövény”. Mindenki megőrizheti tehát az egészségét, ha a Teremtő patikájából előrelátóan és idejében gyűjt gyógynövényeket és gyógyfűveket és naponta vagy kúraszerűen fogyasztja a belőlük készített tea-főzetet, kivonatukat pedig bedörzsölésre vagy borogatásra használja, dunsztkötésként vagy fürdővízbe keverve alkalmazza, stb. Ha rászántuk magunkat a gyógynövények használatára, legjobb a vértisztító fűvekkel kezdeni, ilyen például a medvehagyma, a csalán, az orvosi veronika, a gyermekláncfű és a lándzsás útifű. Ezeknek a kúraszerű alkalmazása soha nem lehet ártalmas, ha a javallatokat megfogadjuk. Amennyiben elmarad a javulás, vagy az eredmény nem kielégítő, akkor alkalmasint geopatogén zónák vannak a lakásunkban vagy a munkahelyünkön. Ilyenkor kérjünk fel egy tapasztalt varázsvesszős ércutatót, hogy keresse meg nekünk a sugárzásmentes helyeket.

Am föltétlenül forduljunk azonnal orvoshoz, aki idejében fölállítja a diagnózist és ellát bennünket tanácsokkal, ha rossz a közérzetünk, belázasodunk vagy egyéb betegségtünetek jelentkeznek. Ugyancsak magától értetődik a lelkiismeretes orvosi ellenőrzés súlyosabb betegségnél és a gyógyulás során.

Lassan a hivatalos orvostudomány is kezd a természetes gyógymódok felé fordulni, ezt bizonyítja a Német Szövetségi Köztársaság Orvosi Kamarájának és az Osztrák Orvosi Kamarának 1980 márciusában a Salzburg tartománybeli Badgasteinben rendezett 25. Nemzetközi Továbbképző Kongresszusa, amelyen kereken 1500 orvos vett részt.

Dr. Karl Aiken professzor (Német Szövetségi Köztársaság, Saar-vidéki egyetem) a következőképpen indokolja, hogy miért fordul a hivatalos orvostudomány fokozottan a természet gyógyító erőihez: „A második világháború után az orvosok gyakorlatilag tehetetlenek voltak a tuberkulózissal és a veseelégtelenséggel szemben. Aztán jött a nagy változás: bevezették a gyógyászatban az antibiotikumokat – és ma már bizony ezen »áldozáshozók« részben túlzott, részben téves alkalmazásának negatív következményeivel kell küszködnünk. Ehhez járul a gombás megbetegedések elszaporodása, melyet a normális biológiai egyensúly megbomlása, a túlzásba vitt gyógyszerelés és az egyéb környezeti hatások váltanak ki.”

Évek óta figyelem az orvosi konferenciákat és kongresszusokat, melyeknek eredményeiről a napisajtó is beszámol. A felelősségtudattól áthatott orvosok többsége óva inti a betegeket a túlzott gyógyszerfogyasztástól. Különösen arra hívják fel ismételtelen a figyelmet, milyen veszélyesek lehetnek a fájdalomcsillapító tabletták. Rengeteg ember szedi ezeket orvosi ellenőrzés nélkül, és okoz magának olykor súlyos szervi ártalmakat. A tartósan szedett vérnyomáscsökkentő szerek például a nőknél mellrákot okozhatnak, mint azt három, egymástól függetlenül tevékenykedő kutatócsoport Bostonban, Bristolban és Helsinkiben megállapította.

Szeretném most hozzáférhetővé tenni a betegek számára a fontosabb gyógynövényeknek a hatóerejét, azon tapasztalataim alapján, amelyeket az elmúlt két és fél évben, az „*Egészség Isten patikájából*” című könyvecském megjelenése óta gyűjtöttem, így nyújtva segítő kezet gyógyulásukhoz. Emberileg felemelő érzés a sorvadás reménytelenségéből saját erőnkkel és akaratunkkal gyógynövényeink isteni jóvoltából kiutat találni. Egészségünk visszanyerése, az érte magunkra vett felelősség olyan mértékben növeli az emberi önbecsülést, hogy az lassan kivezeti a beteget reménytelenné tűnő helyzetéből.

Újra és újra felteszik nekem a kérdést, honnan szereztem ismereteimet a gyógyfűvekről. Erre nem tudok pontos választ adni. Gyermekkoromban a szünidőt rendszeresen egy főerdész családjánál töltöttem. Itt koromhoz képest nagyon hamar felismerhettem és átérezhettem a természetben rejlő összefüggéseket. Már gyerekként megismertem hát a növényeket és megtanultam a nevüket; gyógyító jelentőségükről azonban még semmit sem tudtam. Anyám, Kneipp tisztelendő lelkes híveként azon volt, hogy mi, gyerekek úgy nőjünk föl, hogy semmiféle kémiai szer ne hasson ránk.

Fiatal lányként két olyan élményem volt, mely mély nyomot hagyott életemben. Egy negyven év körüli háromgyerekes özvegyasszony fehérvérűségben megbetegedett és mint gyógyíthatatlant bocsátották el a kórházból. Az orvosok még három napra becsülték a hátralévő idejét. Nővére azonban, akit aggasztott az árván maradó gyerekek sorsa, elvitte a beteg vizeletét egy Karlsbad környéki füvesasszonyhoz. Az ugyan ijedten jegyezte meg: Mondhatom, jókor jönnek ide ezzel! Hisz'ez már szinte egy halott vizelete! – de a fűvek, amiket adott, segítettek. A tíz nap múlva végzett klinikai vizsgálat a leukémia semmi jelét nem mutatta. Ugyanabban az időben hasonló eset történt egy 38 éves, négygyermekes anyával. Itt is fehérvérűségről volt szó, és az orvosok már lemondtak a betegről. A nő ugyancsak egy füvesasszonytól kért tanácsot és megfelelő gyógynövényeket. Ezekből naponta több bögrényi teát főzött és jártában-keltében nagyot kortyolt belőle. Még ha nem segít is, ártani semmi esetre sem fog, vélekedett. A tíz nap múlva elvégzett vizsgálat eredménye: teljesen kigyógyult a leukémiából!

A két példa jól mutatja, hogy még gyógyíthatatlannak látszó megbetegedések esetében is mennyire fontos nagy mennyiségű gyógytea fogyasztása napközben. Ettől kezdve meggyőződésemmé vált, hogy a gyógyfűvek még rosszindulatú betegségek esetén is nyújthatnak segítséget.

1961 Gyertyaszentelőjén meghalt édesanyám. Azóta határozott késztetést érzek, hogy a gyógynövények tudományával foglalkozzak. Újabb tapasztalatokat szereztem, és fokról fokra erősödött bennem a hit a Teremtő patikájában nőtt gyógyfűvekben. Mintha egy földöntúli hatalom, maga a Szűzanya, minden betegek oltalmazója terelt volna a helyes útra. Az Őbelé vetett bizalom, tisztelete és az imádkozás egy régi, csodálatos Mária-kép előtt, mely különös módon került a kezembe és tulajdonomba, kétség esetén mindig segített. Így arra is törekszem, hogy ne csak a gyógyfűvekre és azok erejére utaljak, hanem mindenekelőtt az Úristen végtelen hatalmára, aki kezében tartja és megszabja életünket. Nála keresünk segítséget és vigaszt, súlyos kórból alázatosan és áhítattal az Ő patikájából gyógyírt. Ő vezet minket, akarata szerint kormányozza sorsunkat és szerencsét bennünket.

Végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy minden tekintetben igyekeztem beépíteni tapasztalataimat az átdolgozott kiadásba és ezzel használni az emberiségnek. Az anyag jelentősen bővített változatához egy kérést mellékelek: ne keressenek se telefonon, se levélben! Nem lévén gyógyszer, nem is fogadok látogatókat.

Az igen pontosan szerkesztett tárgymutató rávezeti Önöket a helyes útra, hogy megtalálhassák a megfelelő gyógyfűvet. Ezenkívül szeretnék még utalni a Maria Treben's Heilerfolge (*Maria Treben gyógyeredményei*) című munkámra, mely szintén az Ennsthaler Kiadó gondozásában jelent meg.

És még valami: nincs gyógynövényexpediáló cégem és gyógynövényrendelést sem veszek fel!

Grieskirchen, 1980 május

Maria Treben